

risiko, som i reglen er forbundet med forøget erhvervsindtægt, vil navnlig hæfte sig ved det første års store skatteforhøjelse. Derimod er der grund til at tro, at de i en sådan situation lægger mindre vægt på de følgende års lempeligere beskatning. Den ligger nu engang flere år ud i fremtiden og er desuden vanskelig at forudberegne. Dette skyldes ikke blot, at udskrivningsreglerne er indviklede, men også at skatteyderne som regel ikke har nogen sikkerhed for at kunne opretholde den forhøjede indtægt en 4—5 år frem i tiden. . . . .

Er indtægtsstigningen ikke begrænset til et enkelt år, men lykkes det en skatteyder at sætte sin indtægt i vejret det ene år efter det andet, bliver beskatningsforholdene endnu mere komplicerede. Den merbeskatning, som det ene års indtægtsstigning giver anledning til, vil i så fald blive modvirket af, at merskatten fra de foregående års indtægtsstigning giver anledning til forhøjelser af skattefradraget. Det samlede resultat af disse to tendenser vil afhænge af indkomstforløbet i de pågældende år. Sålænge indkomststigningen ikke er aftagende fra år til år, vil nettoresultatet i reglen blive, at de stigende indtægter beskattes hårdere end konstante indtægter af samme størrelse.

Medens det ubegrænsede skattefradrag således rammer stigende indtægter forholdsvis hårdt, betyder det samtidig en lempeligere beskatning af faldende indtægter.

Man kan efter min opfattelse ikke uden videre hævde, at denne skattemæssige *præmiering af faldende indtægter* er urimelig. Det vil for de fleste være forbundet med følelige ulemper at skulle tilpasse levefoden til en lavere indtægt. Det kan derfor være tiltalende at have et skattesystem, der automatisk medfører, at disse skatteydere for et enkelt år slipper forholdsvis billigt fra skattebetalingen. Det kan dog næppe virke fremmende på arbejdslyst og foretagsomhed, at det bestående skattesystem rammer stigende indtægter særlig hårdt og præmierer faldende indtægter.

For skatteydere, hvis indtægter er svingende fra år til år, betyder det ubegrænsede skattefradrag og de deraf betingede høje skattesatser en forholdsvis kraftig beskatning. Den merbeskatning af indtægtsstigningen i det første år, som jeg før omtalte, rammer disse skatteydere fuldtud i de år, hvor de sætter deres indtægt i vejret. Derimod vil de ofte have en betydelig lavere indtægt i de følgende år, hvor de store skattebeløb kan fradrages. Dette bevirker, at de ofte slet ikke eller kun delvis kan udnytte de store skattefradrag.

En sådan *merbeskatning af svingende indtægter* rammer mere risikobetonede erhverv særlig hårdt og modvirker derigennem de pågældende skatteyders initiativ. Den forretningsmand, der står overfor at skulle træffe en disposition, der giver mulighed for stor fortjeneste, men samtidig indebærer risiko for tab, må blive betænkelig. Et eventuelt tab skal han selv bære, medens gevinsten måske beskattes med omkring 100 pct. for det første skatteår. Den fordel,